

עפ"ג (תל אביב) 26458-05-15 - מדינת ישראל נ' גבריאלי דבוש

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 26458-05-15 - מדינת ישראל נ' גבריאלי דבוש מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 26458-05-15

מדינת ישראל

נגד

גבריאלי דבוש

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[13.07.2015]

בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

ב"כ המערכת עו"ד גלי חצב

פסק דין

המשיב הורשע בבית משפט קמא על סמך התנהגותו בעבירות של תקיפת שוטר, התנהגות פרועה, כניסה לשדה משחק ותקיפת סתם, הכל ביחס לארועים שהתרחשו ביום 3.11.14. אנו רואים לפרט מעט מעבר לציון הוראות החוק באשר לעובדות בתיק זה כדלקמן: בתאריך הנקוב התקיים משחק דרבי באיציטדיון בלומפילד, המשיב התפרץ למגרש, רץ לאורך המגרש כולו עד אשר המשחק הופסק, שוטרים דלקו אחריו כדי להרחיק אותו מהמגרש. המשיב תקף שוטר שהגיע אליו בפניו עד כי השוטר חש סחרחורת. בממשך הורד המשיב על ידי השוטרים לכיון הרצפה, אולם גם אז לא חדל מהתנהגותו הפרועה. המשיב שלח ידיו לכל עבר, סרב לאיזוק, נשך את השוטר שרצה לאזוק אותו והותיר ברגלו של זה האחרון סימן נשיכה. מאבטח שנכנס לתמונה, זכה אף הוא לטעום מנחת ידו של המשיב. המשיב חבט בו בחוזקה בראשו והביא להתעלפותו של המאבטח ולצורך קבלת טיפול רפואי. ניתן היה לסגור כי בכך יסתיים הארוע, אלא שלא כך חשב המשיב ובהמשך מפרט כתב האישום את התנהגותו המילולית של המשיב שאיים במילים וולגריות על השוטר וירק על שוטר נוסף. כאמור, בבית משפט קמא הודה המשיב בעקבות הסדר טיעון. מכח הסדר הטיעון, הוטלו על המשיב 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. קנס בסך 1,000 ₪, מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוננים בתיק זה בסך 1,200 ₪. המדינה עתרה בנוסף לכך להרחיק את המשיב לתקופה מסויימת ממגרשי הספורט, לבקשה אחרונה זאת לא נעתר בית משפט קמא ועל כך למעשה הערעור בפנינו. בגזר הדין, קבעה כב' השופטת קמא, כב' השופטת מ. בן ארי כי "סבורני כי בכל הנוגע להרחקה נוכח העובדה כי הנאשם שהה במעצר תקופה שאינה קצרה וכן בתנאים מגבילים ניתן להסתפק בתקופת הרחקה זו ולא לפעול בנסיבות העניין בהתאם לסעיף 18 לחוק איסור אלימות בספורט".

על כך כאמור מלינה המדינה. המדינה מפנה להתנהגותו של המשיב כמפורט לעיל, לצורך במתן ביטוי לערך המוגן של שמירה על בטחון הציבור, גם במגרשי הספורט ואולי במיוחד מגרשי הספורט.

עוד מפנה המדינה לסעיף 19 להוראות החוק איסור אלימות בספורט. מכח סעיף זה קיימת חובה מנדטורית על בית המשפט להרחיק מי שהורשע בעבירה הקשורה לספורט, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת מנימוקים מיוחדים, כך לא נעשה במקרה הנוכחי, בית המשפט כלל לא התייחס לסעיף זה, ומן הראוי להרחיק את המשיב ממשחקי הספורט. המשיב בטיעונו הפנה את תשומת ליבו, לשבר שחל בחייו עקב הארועים המפורטים בכתב האישום, הוא היה במעצר ולאחר המעצר מאחורי סורג ובריה היה גם במעצר בית. מאז שיקם את חייו והוא מנהל חיים נורמטיביים, המשיב אמר כי מאז גם ביקר מספר פעמים במגרשי ספורט ולא התעוררה שום בעיה בקשר עם ביקורים אלה. נראה לנו כי יש ממש בערעור המדינה ומן הראוי להרחיק את המשיב ממגרשי הספורט ולא להסתפק רק בתקופה שבה היה מורחק ממילא עקב שהייתו במעצר, בין אם מעצר מאחורי סורג ובריה ובין אם מעצר בית. התופעה של אלימות במגרשי ספורט, היא תופעה שנכתב עליה רבות, מדובר עליה רבות ולרוע המזל כנראה שבאלה לא היה די כדי למגר אותה.

אין יום כמעט שבו לא שומעים על אלימות במגרש ספורט זה או אחר. התביעה הפנתה אותנו לאמור בערעור פלילי 5972/12 פינטו נ' מ"י, שם נאמר כי תופעת האלימות בקרב אוהדי ספורט ... מתפשטת כאש בשדה קוצים ואין לנו אלא לאמץ את הדברים במלואם. בתי המשפט אמורים לתרום את תרומתם במלחמה בתופעה מכוערת ובלתי נסבלת זו. ראויים השחקנים, ראויים האוהדים וראוי כל עם ישראל שמשחק ספורט יהיה משחק ספורט ולא מופע אלימות בין אם אלימות מילולית ובין אלימות פיזית.

במקרה הנוכחי, המשיב לו זו בלבד שהשבית את הנאתם של כל הצופים במגרש הספורט באותו יום, שלא לדבר על השחקנים, אלא שתקף בצורה ברוטלית, הן פיזית והן מילולית את כל מי שניסה לעצור אותו, החל בשוטרים במקום, עבור לשוטרים מאוחר יותר וכלה באותו מאבטח שלרוע מזלו ניסה לסייע ביד השוטרים. צודקת התביעה כאשר מפנה אותנו לכך שבית משפט קמא לא התייחס להוראות סעיף 19 לחוק איסור אלימות בספורט וקבע מה שקבע.

סעיף 19 אומר בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים "הורשע אדם בעבירה הקשורה לספורט, יתן בית המשפט צו להרחקתו", זוהי ההוראה המנדטורית, החרג הוא הימנעות מהרחקה. במקרה הנוכחי, לא שוכנענו כי קיימים נימוקים מיוחדים להימנעות כזו, ובית המשפט גם לא ציין אותם. העובדה שהמשיב שהה במעצר היתה צריכה להשתקף באורך התקופה אולם לא בהימנעות טוטאלית מהרחקתו ממגרשי הספורט.

אנו מקבלים את ערעור המדינה, ובהיותנו ערכאת ערעור שאיננה ממצה את הענישה עם המשיבים ואנו מרחיקים את המשיב משהות במגרשי ספורט במשך שנתיים, כאשר מתוך תקופה זו תנוכה התקופה שהיה מאחורי סורג ובריה (מיום 4.11.14 עד תאריך 7.12.15).

יתר רכיבי גזר הדין ישארו בעינם.

ניתן והודע היום כ"ו תמוז תשע"ה, 13/07/2015 במעמד הנוכחים.